

Sygnatura akt: XI GC 1135/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółka akcyjna w W.**

przeciwko (...) **spółka akcyjna V. (...) w W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda (...) **spółka akcyjna w W. na rzecz pozwanego (...) spółka akcyjna V. (...) w W. kwotę 377 (trzysta siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.**

Sygnatura akt: XI GC 1135/16

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu zwykłym

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanej (...) spółce akcyjnej V. (...) w W. kwoty 559,65 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 lipca 2014 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania wyjaśniła, że w wyniku kolizji drogowej z dnia 9 lipca 2013 r. wypłaciła poszkodowanemu z jego ubezpieczenia AC kwotę 10665,15 zł tytułem poniesionych kosztów naprawy. Wskazała, iż pozwana refundowała powyższą kwotę jako ubezpieczyciel sprawy wypadku. Powódka wskazała również, że dochodzona pozwem kwota stanowi refundację kosztów poniesionych przez powódkę w ramach ubezpieczenia AC w postaci najmu auta zastępczego oraz holowania pojazdu poszkodowanego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty, zgodnie z żądaniem powódki.

W sprzeciwie pozwana zaskarżyła nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami procesu. Zarzuciła, że w postępowaniu likwidacyjnym działała jedynie jako korespondent zagranicznego ubezpieczyciela. Wskazała, że pozwanym w sprawie powinno być (...) w W., o czym powód był informowany.

Sąd ustali następujący stan faktyczny:

W dniu 9 lipca 2013 r. w wyniku kolizji drogowej, t. tylnego zderzenia pojazdów, został uszkodzony samochód marki C. (...) o nr rej. (...), stanowiący własność M. B.. W postępowaniu likwidacyjnym koszt naprawy pojazdu uszkodzonego oszacowano na kwotę 10665,15 zł. Decyzją z dnia 14 lutego 2014 r. pozwana poinformowała powódkę o przyznaniu odszkodowania w kwocie 10665,15 zł, którą pozwana refundowała w całości w dniu 13 lutego 2014 r. Jednocześnie w piśmie tym pozwana poinformowała powódkę, iż zajmowała się opracowaniem szkody z dnia 9 lipca 2013 r. jako korespondent niemieckiego towarzystwa (...) na terenie Polski. Pozwana wskazała również, że ewentualne powództwo powinno być skierowane przeciwko (...) w W..

Powódka poniosła dodatkowo koszty holowania pojazdu uszkodzonego w wysokości 153,75 zł oraz koszty wynajmu przez okres 3 dni pojazdu zastępczego w kwocie 405,90 zł.

Pismem z dnia 16 czerwca 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 559,65 zł z tytułu wypłaconego odszkodowania.

Dowód: dokumenty na płycie CD, decyzja z dnia 14 lutego 2014 r. k. 48.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Powódka oparła swoje żądanie na treści art. 828 § 1 k.c., zgodnie z którą jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń, roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę, przechodzi z mocy prawa na zakład ubezpieczeń do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przez roszczeniem ubezpieczyciela.

Sąd uznał, że powódka nie udowodniła, iż pozwana ponosi odpowiedzialność za szkodę, w związku ze zdarzeniem z dnia 9 lipca 2013 r. jako ubezpieczyciel sprawcy szkody. Dowodem na tą okoliczność byłaby umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarta między sprawcą szkody a stroną pozwaną, na okres obejmujący zdarzenie wypadkowe. Tymczasem, jak wynika z materiału dowodowego w postaci decyzji pozwanej z dnia 14 lutego 2014 r. pozwana likwidowała szkodę jako korespondent do spraw roszczeń niemieckiego towarzystwa (...) na terenie Polski.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152) reprezentant do spraw roszczeń wykonuje swoje obowiązki na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez zakład ubezpieczeń. Natomiast stosownie do treści art. 81 powołanej ustawy zadaniem reprezentanta do spraw roszczeń jest likwidacja szkód będących następstwem zdarzeń, o których mowa w art. 78 ust. 1, jeżeli szkoda powstała w związku z ruchem pojazdu mechanicznego, którego posiadacz miał zawartą umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z reprezentowanym zakładem ubezpieczeń. Wykładnia celowościowa nakazuje uznać, iż udział reprezentanta jest potrzebny tak długo jak toczy się postępowanie likwidacyjne. Reprezentant do spraw roszczeń powołany został zatem do likwidacji szkód w postępowaniu likwidacyjnym, znikąd natomiast nie wynika jego umocowanie do reprezentowania ubezpieczyciela w postępowaniu sądowym. Powódka zarazem nie wykazała, aby uprawnienie do wszczęcia procedury sądowej przeciwko korespondentowi wynikało chociażby z umowy łączącej pozwaną z zagranicznym zakładem ubezpieczeń, z którym sprawca szkody zawarł umowę ubezpieczenia OC.

Powyższe regulacje stanowią szczególny przypadek przedstawicielstwa i nie przełamują generalnej zasady, jaką można wywieść z art. 95 § 2 k.c. Zgodnie z tym przepisem czynność prawna dokonana przez przedstawiciela w granicach umocowania pociąga za sobą skutki bezpośrednio dla reprezentowanego. Nie oznacza to zatem, iż uprawnienia i obowiązki przechodzą na reprezentanta wskutek jego ustanowienia, niezależnie od zakresu umocowania. Możliwość pozwania podmiotu, ustanowionego jako reprezentant do spraw roszczeń zagranicznego ubezpieczyciela, nie wynika także z art. 19 Ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu

Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152) bowiem nie wymienia go wśród podmiotów, przeciwko którym można dochodzić roszczeń.

Sąd uznał, że w sprawach prowadzonych przez pozwaną jako korespondenta niemieckiego towarzystwa (...), w sporach przed sądem powszechnym, podmiotem legitymowanym biernie jest (...) w W., ewentualnie ubezpieczyciel zagraniczny. Powództwo skierowane zostało zatem przeciwko niewłaściwemu podmiotowi..

Reprezentant do spraw roszczeń to pełnomocnik zakładu ubezpieczeń oferującego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, umocowany do przyjmowania i zaspokajania roszczeń zgłaszanych do jego mocodawcy przez poszkodowanych z państwa, w którym został ustanowiony. Dyrektywa 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 roku zmieniająca dyrektywy Rady 72/166/EWG, 84/5/EWG, 88/357/EWG i 90/232/EWG oraz dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, wprowadziła zmianę, stosownie do której zagraniczny ubezpieczyciel może zostać pozwany w Polsce. W sprawie przedmiotowej nie rozszerzono przedmiotowego pełnomocnictwa w ten sposób aby pozwany podmiot był legitymowany biernie w przedmiotowej sprawie.

Rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania zawarte w pkt 2 wyroku znalazły podstawę w przepisie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym koszty postępowania winna ponieść powódka jako strona, która przegrała proces. Na koszty te złożyła się opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej, ustalone w oparciu o przepis § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, zgodnie z którym stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sporu powyżej 500 zł do 1500 zł – 360 zł.

SSR Mariusz Zawicki

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)